

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L. F.**, bývajúcej vo V., zastúpenej JUDr. L. L., advokátom v P., proti žalovaným **1/ M. Š.**, bývajúcej v B., **2/ A. P.**, bývajúcej v P., **3/ Mgr. J. H.** bývajúcej v P., **4/ M. H.**, bývajúcej vo V., **5/ F. P.**, bývajúcemu vo V., **6/ V. K.**, bývajúcemu vo V., **7/ A. O.**, bývajúcej v P., **8/ Ž. G.**, bývajúcej v K., **9/ G. B.**, bývajúcej v P., **10/ K. S.**, bývajúcej v K., **11/ Š. K.**, bývajúcej v K., **12/ P. K.**, bývajúcemu v K., **13/ Ing. A. K.**, bývajúcemu v K., zastúpenému JUDr. I. J., advokátom v P., **o návrhu žalovaného 13/ na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 14 C 9/1993**, veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 29 C 80/2007, o dovolaní žalovaného 13/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. septembra 2008, sp.zn. 13 Co 12/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného 13/ **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom zo 14. decembra 2007, č.k. 29 C 80/2007-68 zamietol návrh žalovaného 13/ na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 14 C 9/1993. Žalovanému 13/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 3 747,-- Sk na účet právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaným 1/ - 13/ náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že znalecký posudok Ing. K. nie je objektívne novým dôkazným prostriedkom, keďže v pôvodnom konaní bolo vypracovaných niekoľko znaleckých posudkov, ktorých závery boli hodnotené tak v prospech žalobkyne, ako i žalovaného 13/. Uvedený znalecký posudok svoje

závery opiera predovšetkým o geometrický plán Ing. M., s ktorým žalovaný 13/ disponoval od 1. decembra 2004, a teda objektívne ako nový dôkazný prostriedok mohol byť vypracovaný a použitý ešte v pôvodnom konaní v rámci odvolacieho konania, ktoré bolo ukončené rozhodnutím zo dňa 25. októbra 2005, a teda v danom prípade nie je dôkazom, ktorý bez vlastnej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného 13/ uznesením z 18. septembra 2008, sp.zn. 13 Co 12/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu a ustálil, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre pripustenie obnovy konania dané v ustanovení § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 13/, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Za takú vadu označil skutočnosť, že odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu napriek tomu, že žalovaný 13/ predložil nový dôkaz – znalecký posudok Ing. K. a „Posúdenie geometrického plánu č. X.“, vyhotovený Ing. J. K., a boli splnené podmienky § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p. Namietal, že prvostupňový ani odvolací súd sa nezaoberali predloženým dôkazom – posúdením geometrického plánu, čím sú rozhodnutia oboch súdov nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Mal za to, že pri posudzovaní, či v danom prípade ide o nový dôkaz alebo nie, bolo povinnosťou súdu vychádzať z ustanovenia § 154 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase, v ktorom bolo rozhodnutie vyhlásené. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Žalobkyňa považovala rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu za vecne správne a zákonné a navrhla dovolanie žalovaného 13/ odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.). pred tým, než by sa napadnutým rozhodnutím krajského súdu zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, keď sa dovolanie podá v lehote na odvolacom súde alebo dovolacom súde (§ 240 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva z doručeník založených v spise (č.l. 113 spisu), uznesenie Krajského súdu v Prešove z 18. septembra 2008, sp.zn. 13 Co 12/2008 bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené dňa 31. októbra 2008, právnenému zástupcovi žalovaného 13/ a žalovaným 5/, 8/ - 12/ dňa 3. novembra 2008, žalovaným 1/ - 4/, 6/ dňa 4. novembra 2008 a žalovanému 7/ dňa 5. novembra 2008.

Jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) preto začala v danom prípade plynúť 5. novembra 2008, kedy predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a uplynula v piatok 5. decembra 2008, ktorý deň bol riadnym pracovným dňom.

Ak preto žalovaný 13/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal opravný prostriedok (dovolanie) pošte na prepravu až 22. decembra 2008, podal ho oneskorene.

Pokiaľ žalovaný 13/ uvádzal v dovolaní, že uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. septembra 2008 sp.zn. 13 Co 12/2008 mu bolo doručené dňa 2. decembra 2008, dovolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa, ako to vyplýva z doručienky pripojenej k č.l. 113, bez zjavného dôvodu doručoval uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu opätovne na adresu právneho zástupcu žalovaného 13/ JUDr. I. J., ktorý ho dňa 2. decembra 2008 opätovne prevzal, hoci k č.l. 113 je pripojený doklad o doručení predmetného uznesenia odvolacieho súdu, ktoré prevzal právny zástupca žalovaného 13/ dňa 3. novembra 2008. Treba dodať, že na oboch dokladoch o doručení sa nachádza rovnaký podpis splnomocnenca na preberanie. Druhé doručovanie uznesenia odvolacieho súdu preto bolo nedôvodné, a nezakladá dôsledky platného doručenia vo vzťahu k právoplatnosti uznesenia a takisto

vo vzťahu k začatiu plynutia zákonnej lehoty na podanie mimoriadneho opravného prostriedku (§ 240 ods. 1 O.s.p.). Poznamenáva sa, že súd prvého stupňa správne vyznačil na predmetnom uznesení odvolacieho súdu, že nadobudlo právoplatnosť 5. novembra 2008.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalovaného 13/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému 13/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodala návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. októbra 2009

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková